

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-47-09

Druk nr 1890

Warszawa, 9 kwietnia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

wz. Wiceprezes Rady Ministrów

(-) Grzegorz Schetyna

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie
Kodeksu cywilnego¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Sprzedawca nie odpowiada za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową, gdy kupujący w chwili zawarcia umowy o tej niezgodności wiedział lub, oceniając rozsądnie, powinien był wiedzieć. To samo odnosi się do niezgodności, która wynikła z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez kupującego.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 99/44/WE z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz. Urz. WE L 171 z 07.07.1999).

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 18 stycznia 2008 r. Komisja Europejska zwróciła się do Polski o wyjaśnienie, dlaczego art. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.) - zwanej dalej „ustawą”, który transponuje art. 2 ust 3. dyrektywy 99/44/WE w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz. Urz. WE L 171 z 07.07.1999) - zwanej dalej „dyrektywą”, nie zawiera, w ślad za brzmieniem wskazanego przepisu dyrektywy, jasnego wskazania momentu, w którym konsument powinien wiedzieć o braku zgodności towaru z umową. Dyrektywa bowiem wskazuje jasno, że powinna być to chwila zawarcia umowy.

Polska zobowiązała się do usunięcia istniejącej niezgodności w transpozycji dyrektywy przez nowelizację ustawy.

Nowelizacja polega na określeniu w treści art. 7 ustawy momentu, w którym konsument wiedział lub, oceniając rozsądnie, powinien był wiedzieć o niezgodności towaru z umową, co uwalnia sprzedającego od odpowiedzialności za tę niezgodność. Zmiana polega na uzupełnieniu treści przepisu o określenie „w chwili zawarcia umowy”. Nowe brzmienie przepisu odpowiada treści art. 2 ust. 3 dyrektywy.

Należy podkreślić, że również z punktu widzenia funkcjonowania prawa krajowego jest to zmiana wskazana, bowiem likwiduje ona stan niepewności prawnej w odniesieniu do ustalenia momentu, w którym wiedza konsumenta dotycząca braku zgodności powoduje wyłączenie odpowiedzialności sprzedawcy. Ponadto jest to rozwiązanie zbieżne z treścią przepisu art. 557 Kodeksu cywilnego, który znajduje zastosowanie w stosunkach pozakonsumentkich.

Niniejszy projekt wprowadza jedynie niewielką zmianę do ustawy z punktu widzenia systemu odpowiedzialności za jakość rzeczy sprzedanej. W chwili obecnej trwają bowiem intensywne prace dotyczące unormowania odpowiedzialności sprzedawcy za rzecz sprzedaną zarówno na płaszczyźnie wspólnotowej (przygotowuje się dyrektywę o prawach umownych konsumentów, która obejmie swoim zakresem regulację sprzedaży konsumenckiej), jak i na płaszczyźnie krajowej (Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego przygotowuje projekt nowego Kodeksu cywilnego). W ramach prac Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego prowadzony jest przegląd polskiego prawa konsumenckiego, którego wyniki wykorzystywane

są w pracach nad dyrektywą i nowym Kodeksem cywilnym. W związku z tym wprowadzanie w chwili obecnej jakichkolwiek dalszych zmian legislacyjnych w ustawie byłoby przedwczesne.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Cel projektowanej regulacji

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie art. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.) do art. 2 ust. 3 dyrektywy 99/44/WE w sprawie niektórych warunków sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz. Urz. WE L 171 z 07. 07.1999).

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana regulacja odnosi się do osób fizycznych nabywających towary konsumpcyjne w celu niezwiązanym z działalnością gospodarczą lub zawodową oraz do sprzedawców sprzedających towary w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa.

Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego aktu nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektu nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Wpływ na finanse publiczne

Projektowana ustawa nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, ani dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

Konsultacje społeczne

Z uwagi na charakter projektowanej regulacji (ściśle dostosowanie polskiego prawa dotyczącego sprzedaży konsumenckiej do wymogów art. 2 ust. 3 dyrektywy 99/44/WE w zakresie sprecyzowania chwili weryfikacji wiedzy konsumenta o niezgodności towaru z umową bądź powinności tej wiedzy) projekt nie wymaga konsultacji społecznych.

Projektowana ustawa została zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej (na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości (www.ms.gov.pl)) zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Żaden podmiot nie zgłosił, w trybie wyżej wymienionej ustawy, zainteresowania udziałem w pracach nad przedmiotowym projektem.

Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/411/09/DP/pr

Warszawa, dnia 3 marca 2009 r.

Pani Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-47-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z UP. SEKRETARZA
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
2010 03 03 10:00

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Zbigniew Wrona - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

SEKRETARZ
RADY MINISTRÓW

2009-03-24